

РЕШЕНИЕ

№ 317

гр. София, 14.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 07.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **5648** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.28 от Закона за хазарта /ЗХ/.

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Решение № Р-000030-5828/11.05.2018г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/, с което на основание чл.25, ал.1 и чл.22, ал.1, т.1 във вр. с чл.3, ал.1 от Наредбата за правилата, начините, техническите способности и изискванията за измерване на отстоянието по чл.44 от ЗХ и чл.44, ал.1 от ЗХ на дружеството е отказано издаване на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от 10 години в игрална зала с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес].

С жалбата се твърди, че решението е недопустимо и нищожно, постановено от некомпетентен орган и неспазена форма. Сочи се липса на мотиви, излагат се и съображения за неправилност на решението. Иска се отмяна на оспорения акт

В съдебно заседание, чрез процесуален представител жалбата се поддържа. Претендират се разноси. Представена е писмена защита.

Ответникът – Държавна комисия по хазарта, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Излага съображения за процесуална и материална законосъобразност на акта. Възразява срещу размера на адвокатския хонорар на процесуалния представител на жалбоподателя. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Със заявление вх.№ 000030/3921/05.04.2018г. юридическото лице [фирма] е поискало издаване на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати, за срок от 10 /десет/ години в игрална зала с адрес: гр.К., [улица], [жилищен адрес].

За да установи дали са изискванията за отстояния по чл.44, ал.1 от ЗХ, ДКХ е извършила проверка, като е назначила независим експерт. за установяване на обстоятелства по чл.2 от Наредбата за правилата, начините, техническите способности и изискванията за измерване на отстояние по чл. 44 от Закона за хазарта /Наредбата/. Резултатите от проверката са обективирани в удостоверение на експерта – инж. Д. М. с приложена към него схема. В удостоверението е посочено, че обект „игрална зала“, с адрес: [населено място], [улица], попадащ в сграда с идентификатор 40909.118.62.2, отстои на 248,20 м. от СОУ „Й. Й.“ [населено място].

Въз основа на представените от заявителя документи и предвид удостоверението на инж.М. е изготвено предложение №000030-5520/ 04.05.2018 г. на председателя на комисията, според което следва да бъде отказано на [фирма] издаване на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати, за срок от 10 /десет/ години в игрална зала с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес].

Предложението изцяло е възприето от Държавната комисия по хазарта и органът е издал оспореното решение.

За установяване на фактите по делото съдът прие неоспореното от страните заключение на съдебно техническата експертиза, изпълнена от вещото лице Р. С. К.. В заключението е посочено следното:

В радиус от 300 м от процесната зала се намират СОУ Й. Й. (на североизток) и ПГ В. Л. (на югоизток). Пешеходното разстояние до последната е по-голямо от 400 метра (около 420 м), поради което не е било обект на детайлно изследване на експертизата.

Процесната игрална зала се намира в сграда 40909.118.62.2, К., [улица], а най-близкото учебно заведение е СОУ Й. Й. - в ПИ 40909.118.68. североизточно от залата. Пешеходните пътища между игралната зала и училището пресичат [улица]в пешеходен участък при [улица]или на пешеходна пътека при [улица]. Входът на игралната зала се намира по средата на сграда 40909.118.62.2. от югозападната ѝ страна. Основният вход на СОУ Й. Й. е на ъгъла на [улица]при [улица]. В двора на училището се влиза и през вход на югоизточната ограда на [улица]. На снимка от март 2012 г. се вижда вход към двора на училището на югозападната ограда, който към момента е премахнат. Маршрутът от входа на игралната зала до главния вход на СОУ Й. Й., преминаващ по тротоарите на [улица]и [улица]е с дължина 484 м. На източния тротоар на [улица]има зелени площи и маршрутът преминава по средата на плочника между сградите и зелените площи. Главният вход на училището се намира под козирка. Пресичането на [улица]е в пешеходния участък на булеварда при [улица](Пътните платна в южната част [улица]са прекъснати от тротоара на ул. Б.). На приложената схема този маршрут е начертан със зелена линия. Със синя линия е начертан маршрутът от залата до главния вход на СОУ Й. Й., преминаващ по средата на тротоарите на [улица]и [улица]. Пресичането на [улица]е на пешеходна пътека при южния ъгъл на двора на училището. Дължината на този маршрут е 346 м.С оранжева линия е начертан маршрута от входа на игралната зала до входа на двора на СОУ Й. Й., намиращ се на югозападната ограда на училището. Разстоянието от входа

на игралната зала до входа на двора на училището е 303 м.

При тези данни експертът е дал заключение, според което отстоянието от входа на игралната зала на Би енд Ви Е. О. в К., [улица], намираща се в сграда 39921.502.557.3. до най-близкото учебно заведение в района - СОУ Й. Й. в ПИ 40909.118.68, измерено по оста на разрешените за движение на пешеходци места тротоари, пешеходни алеи и при съобразяване с местата за пресичане на платната за автомобилно движение, възлиза на 303 метра. В съдебно заседание вещото лице посочи, че огледа и измерването е извършил на 05.12.2018г.

По искане на ответника съдът допусна и прие съдебна експертиза, изготвена от вещото лице Т. Т.. В заключението е посочено следното: При извършения оглед на място се установява, че входа, ситуиран на югозападната ограда на училищен двор на СОУ „Й. Й.” - [населено място], находящо се в ПИ с идентификатор 40909.118.68 по КККР на [населено място], към [улица]/обозначен като вход 2 в копие - извадка от кадастралната карта, изготвена от [фирма] - [населено място]/ е преустроен в ограда. Новоизградената ограда, преустроена от вход на югозападната ограда на училищен двор, се състои от плътна и прозирна част. Плътната част е изпълнена от стоманобетонов цокъл с каменна облицовка от към [улица], с дължина от около 2.10м. и височина на плътната част от около 0.81м.. Прозирната част се състои от метални пана, изпълнени от метални профили /шини/ на ел.заварки с дължина от около 2.10м. и височина от около 1.34 м.. Металните пана са монтирани върху плътната част. Общата дължина на новоизградената ограда, която е преустроена от вход на югозападната ограда на училищен двор, е от около 2.10 м. и обща височина /плътна и прозирна част/ от около 2.15 м.. След като направил необходимите справки експертът установил, че със заповед №710-1/19.12.2007г., издадена от Директор на СОУ „Й. Й.” - [населено място] е наредено да се закрие входа на двора на СОУ „Й. Й.” от към [улица], като за влизане през тази улица се използва централния охраняем вход на сградата и че в Община-гр.К., Дирекция „Архитектура, строителство и устройство на територията” за процесния строеж няма строителни книжа по смисъла на §5, т.36 от ДР на ЗУТ - няма индивидуален архитектурен проект и разрешение за строеж. Изразено е мнение, че процесният строеж е изпълнен след 17.04.2018г., като е бил реализиран към м.12.2018г..

Заключението на вещото лице Т.Т. е оспорено от жалбоподателя и по негово искане е допусната тройна съдебно-техническа експертиза, изпълнена от вещите лица А. А., С. К. и Б. Н.. В заключението си експертите сочат следното: СОУ “Й. Й.”, находящо се в [населено място], [улица] с идентификатор 40909.118.68.7 и застроена площ 1 699 кв.м., ведно с дворно място с площ 8 182 кв.м. Имотът представлява неправилен многоъгълник, в който са разположени училищни сгради, постройки прилежащи към тях и училищен двор. Същият се намира между ул.„Б.“, ул.„С. С.“ и ул. „Миньорска“. Оградата загражда училищния двор и е ситуирана /разположена/ към улиците „С. С.“ и „Миньорска“, съответно с дължини 40,5 м.л. и 91.5 м.л. Главният вход на училището се намира на ъгъла на ул „С. С.“ и [улица]. Към момента на огледа в оградата, заграждаща училищния двор е наличен само един вход и това е входът от към [улица]. Този вход не е отбелязан на кадастралната основа на регулационния план от 1992 година. Входът е с двукрила метална врата и, видно от поставеното асфалтово покритие и липса на парапети се използва за транспортен достъп до училищния двор. На мястото, посочено в кадастралния план като вход за двор се установяват следи от скорошно строителство- участък от монолитна бетонна шапка

върху стена, подобна на съществуващата ограда с плътна част с височина 0.82 м. над терена и прозирна част с височина 1.35 м. Дължината на новопостроената част от оградата е около 2.20 м. Към момента на огледа, извършен от ТСТЕ през 2019 година СОУ Й. Й. има два входа, а именно: Вход от северната страна на училищната сграда. През този вход се влиза в сградата на училището, а през нея и в училищния двор. Входът представлява двукрила врата в сградата. И вход от източната страна на училищната ограда. Входът представлява двукрила метална врата, през която е възможен достъпа на автомобили до училищния двор. Съдът кредитира и трите СТЕ, като обосновани и безпристрастно изготвени.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Подадена е в срок от активно легитимирано лице, с правен интерес да оспорва, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е постановено от компетентен колективен орган по чл.18, ал. 1 от ЗХ при спазено изискване за кворум /чл.23 от ЗХ - петимата членове на комисията са взели процесното решение/ в съответствие с изрично предвидените правомощия, разписани в чл.22, ал.1, т.1 от ЗХ.

Актът е издаден в предвидената писмена форма и съдържа реквизитите по чл.26 от ЗХ. Изложени са мотиви, посочени са резултатите от извършената проверка във връзка с писменото искане на жалбоподателя и е посочено решението, поради което не се споделят твърденията на дружеството, че не е ясно какво е решението и какви са мотивите за това решение.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административно-производствените правила.

Предвид възприетата фактическа обстановка съдът намира, че актът е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби. Съгласно изискването на чл.44, ал.1 от Закона за хазарта, вр. чл.2, ал.1 от Наредбата игралните казина и игралните зали трябва да отстоят на не по-малко от 300 метра от училища по смисъла на Закона за предучилищното и училищното образование, както и от домове за деца, лишени от родителски грижи, освен ако се намират в хотели, категоризирани с категория четири или пет звезди. Разстоянието се измерва от главния вход на игралната зала до най-близкия вход на сградата на съответното училище, а когато най-прекият пешеходен път е до оградата на училищния двор, отстоянието се измерва до най-близкия вход на оградата /чл.2, ал.3 и ал.5 от Наредбата/. В хода на административното производство органът въз основа на издаденото удостоверение от инж. Д.М. е установил, че игралната зала на жалбоподателя отстои на 248, 20 метра от СОУ "Й. Й.". В съдебното производство въз основа на приетата от съда и неоспорена от страните експертиза, изпълнена от вещото лице Р. К. се установи, че най-късото разстояние от входа на игралната зала до входа на двора на училището е 303 м. Разликата в констатираните отстояния от инж.М. и от вещото лице К. не са резултат от неправилно измерване, а от липсата /към датата на изготвяне на СТЕ/ на един от входовете, съществували към момента на извършване на измерването от инж. М.. Видно от изготвената от инж.М. схема вход №2 към момента на огледа – 17.04.2018г. е заключен с катинар, като вратата е компрометирана. Фактът, че този вход не е действащ, е установен и на 05.12.2018г. при извършване на измерванията от вещото

лице К. и при направените огледи от вещите лица Т.Т., А.А., С.К. и Б.Н.. Всички експерти изготвили заключения по делото са констатирани, че вход 2 в копие - извадка от кадастралната карта, изготвена от [фирма] - [населено място] е преустроен в ограда с плътна зидария и желязна ограда. При тези данни следва да се приеме, че изискването на чл.44, ал.1 от Закона за хазарта, вр. чл.2, ал.1 от Наредба за правилата, начините, техническите способности и изискванията за измерване на отстояние по чл. 44 от Закона за хазарта, игралната зала да отстои на не по-малко от 300 метра от училището е спазено.

Съгласно чл.142, ал.2 от АПК установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Предвид посочената разпоредба и безспорно установеното, че игралната зала отстои на не по-малко от 300 метра от училището оспореното решение е постановено в противоречие с материалноправните норми. И като незаконосъобразно следва да се отмени. Жалбата е основателна.

Аргументите на ДКХ, че след като преустройството на вход 2 в ограда представлява незаконен строеж, изграден без съгласие от принципала и то след установяване от ответника на наличие на отрицателна предпоставка за издаване на лиценз не следва да се кредитира установеното от СТЕ отстояние от 303 м., са неоснователни. Предмет на делото е административен акт, с който е отказано да се издаде лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати, а не административен акт, касаещ незаконен строеж, поради което тезата на ответника е неотносима.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, основателно е искането на жалбоподателя за присъждане на разноски. Претендира се присъждане на сумата 2554 лв., от които 50,00 лв. за държавна такса, 1654 лв. вещи лица и 1000 лв. за адвокатско възнаграждение. Представени са доказателства за внесени разноски за държавна такса и вещи лица в размер на 1644 лв.. Размерът на адвокатския хонорар е оспорен от ответника. Съдът като взе предвид действителната правна и фактическа сложност на делото намира, че следва да се присъди по-нисък размер за разноските за адвокат, а именно сума в размер на 800,00 лв. или общо разноски в размер на 2444,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Р-000030-5828/11.05.2018г. на Държавната комисия по хазарта. ОСЪЖДА Държавна комисия по хазарта да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], сумата от 2 444 лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: